RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 221.851 van 20 december 2012
in de zaak A. 206.289/VII-38.644.

In zake : 1. Ronny VAN HUMSKERKEN
2. Ann DE PUYDT
wonende te 9600 Ronse
Wodecqstraat 82
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMS ENERGIEAGENTSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Lindemans

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 31 augustus 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van het Vlaams Energieagentschap van 25 mei 2012 waarbij het beroep van Ronny Van Humskerken en Ann De Puydt tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete wegens het niet voldoen aan de EPB-eisen, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement) opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 december 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

De tweede verzoekster, die in persoon verschijnt, en advocaat Bert Van Herreweghe, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep

3. In hun verzoekschrift zetten de verzoekende partijen het volgende uiteen :

> "Wij hebben hun eerste schrijven van 03/01/2012 niet ontvangen en hebben dus geen kans gehad op de hoorzitting. VEA stuurt heeft dit slechte 1x en enkel per aangetekend schrijven ter kennis gebracht misschien was het wenselijker dat zo'n beslissingen per gewoon schrijven en per aangetekend schrijven worden ter kennis gebracht. Zo krijgen de betrokkenen toch iets mocht er iets fout lopen bij de post, want wij zijn nooit op de hoogte gebracht geweest dat er een aangetekend schrijven aangeboden werd. Het gebruikelijke briefje ter afhaling van een stuk, hebben wij in januari nooit gehad.
>
> Gezien wij niet aanwezig waren op de hoorzitting hebben wij een boete gekregen van €1091.85.
>
> In het schrijven is er geen sprake van een mogelijke regularisatie om als nog het nodige te kunnen doen om te beantwoorden aan de gestelde normen. Wij mogen dan ook gerust stellen dat men minstens een voorstel had moeten doen om in orde te komen met de door hun gestelde eisen. De burger kan niet alles weten en moet kunnen vertrouwen in experts en de openbare dienstverlening ter zake.
>
> Op 16/05/2012 hebben wij een aangetekend schrijven gestuurd naar VEA,

doch door een fout in de adresgegevens is dit schrijven niet aangekomen. Wij hebben wel via mail gecommuniceerd met VEA, doch dit bleek niet voldoende. Daardoor werd onze argumenten onontvankelijk verklaart. Op 25/05/2012 mochten wij hiervoor een aangetekend schrijven van VEA ontvangen.

In het aangetekend schrijven gericht aan VEA hebben wij onze tegenargumenten duidelijk uiteengezet. U vindt het schrijven in bijlage.

Graag hadden wij ons tot u gericht om zich over deze zaak nog eens te buigen en als nog de boete nietig te verklaren of te verminderen. Wij willen uiteraard de nodige aanpassingen doorvoeren. De hoogte van de boete is volgens mijn bescheiden mening ook buiten proportie. Wij kunnen dit geld onmogelijk betalen met ons gezinsbudget doordat de hoofdaannemer driemaal zijn prijs fors de hoogte in dreef tijdens het bouwproces en heeft nagelaten ons een afdoende kwaliteit te leveren. Getuige hiervan de eerste boete van VEA wegens het te laat indienen van het EPB-verslag. Wij betaalden waarvoor nochtans € 1500,00 aan de zogezegde experts, die dit dienden in orde te brengen. Het is altijd de bouwheer die als eindverantwoordelijke wordt aangeduid en die de boete moet betalen.

Wij beschikken niet over een afschrift van de bestreden akten, reglementaire bepalingen of beslissingen".

4. Artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement vereist dat het verzoekschrift tot nietigverklaring "een uiteenzetting van de feiten en de middelen" bevat. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel wordt aangeduid die volgens de verzoekende partij werd geschonden, als de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden. Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, is minstens vereist dat summier doch duidelijk de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing wordt aangegeven.

De vereiste om een middel voldoende duidelijk en nauwkeurig te formuleren strekt er toe het tegensprekelijke karakter van de schriftelijke procedure en de rechten van verdediging van de verwerende partij te waarborgen. Het komt overigens niet aan de Raad van State toe om uit een juridisch niet onderbouwde uiteenzetting zelf middelen te construeren die voldoen aan de vereiste van het algemeen procedurereglement.

5. Onderhavig verzoekschrift tot nietigverklaring laat niet toe voldoende inzicht te krijgen in de concrete wettigheidsbezwaren die tegen de

bestreden beslissing worden aangevoerd.

Uit het ontbreken van een middel in het inleidend verzoekschrift volgt dat het beroep als niet ontvankelijk dient te worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig december tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Elisabeth Impens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Elisabeth Impens **Peter Sourbron**